

Miképpen vélekedtek a Messiás felől, kinek a fia ő?

Amíg a farizeusok együtt voltak, megkérdezte tőlük Jézus: Mit gondoltok a Krisztusról? Kinek a fia? Ezt felelték: Dávidé. Ő azt kérdezte: Hogyan nevezheti akkor Dávid a Lélek által urának, amikor ezt mondja: „Így szól az Úr az én Uramhoz: Ülj az én jobbomra, amíg lábad alá nem vetem ellenségeidet!” [[Zsolt 110,1](#) ; [ApCsel 2,34-35](#) ; [Zsid 1,13](#)] Ha tehát Dávid Urának nevezi őt, miképpen lehet a fia? De senki sem tudott neki válaszolni egyetlen szót sem, és attól a naptól fogva senki sem merte őt megkérdezni többé. Mt 22: 41 – 46.

Több mint 2000 év óta a világ egyetlen gigantikus botrányköve a Messiás Jézus, görögösen Jézus Krisztus. A Jézusnak állandóan kelepécét állító farizeusok és írástudók sokat gyötörték a gonoszságukkal, mire válaszul ő is csapdába csalta őket. Jézus a saját kora mindennapos diszkurzusának közkedvelt témájából merített, amikor a Messiás kiléte általánosan ismert dogmát¹ vonta kétségbe nyilvánosan. Megkérdezte tőlük, hogy miként vélekednek a Messiásról, kinek a fia ő? Határozottan válaszolták, hogy a Dávidé. Mielőtt bárki azt gondolná, hogy Jézus provokatív kérdésére a júdaista mózesi, vagy bármely más, az épp kéznél lévő görög hagyomány keretei közt meg lehet adni rá a helyes választ, hát nem lehet! A Dávid magvából és ágyékából származó Messiás képe olyan mélyen gyökerezett a Jézussal vitába szállókba, hogy senkinek nem tűrték el azt, hogy a Messiást ízig vérig zsidó emberi és férfiúi természetétől megfosszák (Vö.: Kálvin János 1941, 220). A tradíció tehát csak egy dolgot erősíthetett meg annak őreiből, azt tudni illik, hogy a Messiásnak a zsidó társadalomban és kultúrában gyökerező hús-vér emberi természete lesz. A zsidó hagyományon belül tehát csak a kérdéseket lehet feltenni, ahogy ezt Jézus meg is teszi, amikor a Zsolt 110: 1 verse alapján visszakérdezve megcáfolja a kezdeti kérdésre adott dogmává érlelődött válaszukat. Jézus egzegézise szerint Dávid a Szentlélek által mondja Urának a Messiást, ha tehát a Messiást Dávid önmaga fölött álló Adonáj- nak, azaz Isten-Úr-nak nevezi, mi módon lehet a fia, azaz, hogy saját gyermeke? Jól figyeljünk Mesterünkre, mert a mi mennyei Rabbink, a mi legfőbb Tanítónk, már a kérdésébe belelopja a jó válasz keresésének a lehetőségét és annak kalandját. A jó és helyes válasz tehát egyféleképpen keresendő: Szentlélekisten és a mennyei Atya által!

Amikor az Úr a tanítványainak tette fel ugyanezt a kérdést, Simon a Jóna fia előállt és ezt mondta:

- „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia!”² Máté 16:16 Jézus miként válaszolt erre a bizonyágtételre?
- Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg neked, hanem az én mennyei Atyám. Máté 16:17

Hogy jutott el Péter erre a felismerésre, ha a szemével pont olyannak látta Jézust, mint a farizeusok? A test és vér, valamint a zsidó tradíció által kialakult Messiás dogma keretein belül a Jézus másodszor feltett kérdésére tehát nem lehet az Isten igazságával megegyező és az egyetlenegy jó választ megadnunk, csakis Szentlélek által, aki egyben a prófétai Írás szerzője is. Itt mindennél különösebb az, hogy Szentlélekisten e Messiás kérdésre adott válasza egy teljesen elképesztő történet, melynek titokzatos varázsa bennünket lenyűgöz és fogva tart. Mindazt, amit Messiás Jézus személyéről el lehet mondani, Péter apostollal fogalmaztatta meg

¹ Kálvin János, Evangéliumi Harmonia III. kommentár, Sylveszter Irodalmi és Nyomdai Intézet Rt. Budapest 1941. o. 221.

² **Atá ha Másjakh Bén Elohim khaiim!**

Isten Lelke a legrövidebben (Jó Sándor 2002, 19). Péter ránézet az úton vele együtt **járó**³ Jézusra és feltett kérdésére átreteg a lelkén a nagy felismerés, mire ámulva ezt válaszolta (Joó Sándor, 2002, 21):

- „Te vagy a Messiás, az élő Isten Fia!” (Máté 16:16)

Pál apostol, akinek köszönhetően eljött az evangélium Európába Szentlélekkel betelve így szól az igaz imádat állapotában:

- „Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt: aki Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.”
Filippi 2: 5-8.

Mi is a mennyekből, a mennyei Atya kebeléből a hozzánk így eljövő Messiást imádjuk és valljuk meg, együtt az apostolokkal, az Úr Isten minden tanújával a világ kezdetétől a világ végezetéig.

Jó Sándor szerint Benne az Isten lett emberré! „Itt az istenség egységéből maga az Isten lép ki elénk Jézus Krisztus alakjában!”⁴ Az Isten Fia kifejezés ne tévesszen meg, mert nem úgy fia Istennek, mint, ahogy nekem a fiam Jonatán vagy Gellért, hanem úgy, hogy Ő látható képmása a láthatatlan Istennek, (...) nem egy Istentől különböző lény, hanem az élő Isten maga, Istennek emberi személyben megjelent (testet öltött) mindenhatósága, kegyelme és igazsága (Joó Sándor, 2002, 21).

Kálvin szerint Jézus azzal bizonyítja, hogy a Messiás minden tekintetben nagyobb, - mintha csak a Dávid magvából származna, - hogy maga David nevezi őt mindenekfölött való Urának, ebből pedig az következik, hogy valami jóval nagyobb van őbenne az embernél, vagy a Zsidokhoz írt levél szerint a Jézus személyében angyalnál is nagyobb van jelen.⁵ Kálvin szerint ennek a valami nagyobbának maga Dávid is teljesen alárendeli magát. Dávid a Messiásnak tulajdonítja a mindenekfelett való hatalmat, amely hatalomnak ő maga is alá van vetve mégpedig a Messiás által üdvözített egyház tagjaként (Kálvin J. 1941, 222).

Az Anyaszentegyház Szentlélek általi tanúságtétele tehát a Jézus által feltett kérdésre a preegzisztens, öröktől fogva való Krisztus testet öltésének teológiája, amit hitvallásunkban így vallunk:

- Hiszek (...) Jézus Krisztusban, (azaz a Messiás Jézusban), Ő (a Mindenható Atya Isten) egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától (...).

Szentlélekistennek ez a Messiáskinyilatkoztatása felül múl minden értelmet, minden vallást, minden filozófiát, minden dogmát, még magát a keresztyén teológia Messiás dogmáját is. Éppen ezért számunkra ez nem egy tan, nem egy dogma, nem teológiai okoskodás, hanem Isten

³ „Másnap ismét [ott] állt vala János és kettő az ő tanítványai közül; És ránézvén Jézusra, amint [ott] **jár** vala, monda: Íme az Isten Báránya! És hallá őt a két tanítvány, amint szól vala, és követék Jézust. Ján 1:35-37

⁴ Joó Sándor: Hiszek... az apostoli hitvallás Dr. Jó Sándor igehirdetései 1959-60. Budapest 2002. o. 21.

⁵ Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, Aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban, Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy te, én ma szültelek téged? és ismét: Én leszek neki Atyja és ő lesz nekem Fiam? Visszont mikor behozza az ő elsőszülöttét a világba, így szól: És imádják őt az Istennek minden angyalai. Zsid 1:1-6

szent imádása és Jézus Krisztus nevének segítségül hívása, hogy megtartassunk. Pál azt mondja, hogy a zsidónak botránkozás a görögnek pedig egyenesen bolondság, de az üdvözülőknek Istennek ereje.

A földhöztapadt elme, legyen az a legbriliánsabb is, így vagy úgy de önpusztítóan ütközik bele a Messiás kettős természetének feloldhatatlanságába, paradoxonjába, az Ő különös misztériumába. Mit hallottunk az alapigéből? Azt, hogy az írástudók közül senki sem tudott neki válaszolni egyetlen szót sem, és attól a naptól fogva senki sem merte őt megkérdezni többé (Mt 22: 46). Ilyen maga a világ is, kétezer éve egyetlen szót sem tud válaszolni a Messiás Jézus nekünk szegzett kérdésére. És most úgy gondolom, hogy azok, akik bátorságot vettek maguk felett és alázattal Jézushoz fordultak, nem a világ fiai voltak, hanem Isten tanítványságra kiválasztott gyermekei.

A Messiás noha Jézusban lelepleztetett mégis titok maradt, még számunkra is, ezért szólunk róla térdre borulva, szent imádatlalt, hódoló csodálattal. Nemcsak Krisztus testet öltése rejtély, hanem a legborzalmasabb kínhalála és azt követő harmadnapi feltámadása és megdicsőülése is. Az így megdicsőült Messiás isteni kijelentését a globális emberiség összes vallásos és nem vallásos tapasztalatából, a gondolkodás minden egybegyűjtött kincséből még a leghatalmasabb IQ-val rendelkező zseni elméje, vagy egy rendkívüli elmés társaság együttes agya, dollármilliárdokat elnyelő „Manhattan projektje”⁶ sem képes, se fölépíteni, sem pedig kitalálni. Sőt Péter apostol azt állítja, hogy még maguk az arkangyalok sem voltak képesek betekintést nyerni⁷ ebbe a titokba, bárhogyan kíváncsoztak is. Ős ellenségünk is, aki valaha a kerubok dicsőségéből bukott alá a mennyből a világunkba, a sárból gyúrt embertől lopta el mindazt az istenismeretet, amelyet évezredek tapasztalatával ellenünk igyekszik fordítani.

Az anyaszentegyház és benne te hitvalló testvérem tehát, valami olyan igazság és megismerés birtokában⁸ vagy, ugyanakkor egy olyan kikezddhetetlen szellemi erődtítmény oltalmában is vagy, amit a világ több mint kétezer év óta minden nap ezerféle ostromló próbálkozásával igyekszik a darabjaira bomlasztani benned is, hogy a maga hazugságaival, féligazságaival cserélhesse ki. Eme összeütközés nem tét nélküli, mert az ördög nem a testedet, hanem a lelkedet akarja megölni, és magával együtt a számára készített helyre⁹, a gyehegnára vinni!

A hitvallásról szóló sorozatunk prédikációira készülve eddig még általam soha nem tapasztalt módon hangosodott fel bennem az embergyilkos ördög kárörvendő, cinikus Isten és Messiás gyalázása. Erős lökések formájában tudva láttam, hogy bele ütközik Uramnak és Megváltómnak Szentlélektől való fogantatásába, amely ismeret a kegyelem, a hit és az eukarisztia által is a saját lényem részévé lett, én pedig az övé. Micsoda dicsőséges kegyelem és hatalom, hogy a lelki nevén az Agági Hámán¹⁰ ördögfajzat utódja, Nagy Heródes meg nem akadályozhatta a Messiás Jézus eljövételét és a prófétai Ige, az Ő és a mi közös történetünké lett, beteljesedett, testet öltött. Az a sok prófécia a Messiás Jézus testet öltésével a mennyei Atya vonzásában és a Szentlélek világosságában olyan teljesen új e világon is túlmutató struktúrává élő organizmussá illesztett össze a Názáreti Jézusban, mely az Ő igazán

⁶ https://hu.rightpedia.info/w/Manhattan_terv

⁷ Akiknek megjelentetett, hogy nem maguknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, amelyeket most hirdetnek nektek azok, akik prédikáltak nektek az evangéliumot az egekből küldött Szent Lélek által; amikbe angyalok vágyakoznak betekinteni. 1Pét 1:12.

⁸ Nem te birtoklód, hanem Ő birtokol téged!

⁹ Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készített. Máté 25, 41.

¹⁰ Ezek után nagy méltóságra emelé Ahasvérus király Hámánt, a Hammedáta fiát, az agágibelit, és felmagasztalá őt, és feljebb helyezteté székét minden fejedelménél, akik vele valának. Eszt 3:1; 10; 8:3 és 5; 9: 24.

lenyűgöző holdudvarhatásaként¹¹ az arra kiválasztottak számára egészen tisztán láthatóvá, kitapinthatóvá és megismerhetővé lett. Ujjongva újságolták egymásnak:

- Megtaláltuk a messiást! (Ján 1:42) És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia. (Ján 6:69) (...) Nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk! (Apcs 4:20)

Most pedig az vigasztal, hogyha az antikrisztusi gonosznak kétezer évvel ezelőtt sem sikerült megsemmisítenie a kisdéd Jézust, sőt a megfeszített Jézust sem, mennyivel inkább nem fog sikerülni most, amikor Istennek jobbjá felől várjuk eljönni hozzánk a mi dicsőséges Urunkat.

Mindez azonban nem jelenti azt, hogy igaz hitünk harca könnyű volna. Nem, sőt soha nem látott heves háborúban próbáltatunk és viaskodunk. Az Informátor című adásból tudtam meg a tegnapi, 2018. február 9-én, hogy München Szent Maximilián csodálatos templomának és ördögi támadások tüzeiben álló gyülekezetének lelkésze, János szavai szerint angyala¹², Krisztushitében megroppant. A riport adást készítő tolmácsolása szerint Rainer Maria Schießler „plébános úgy gondolja, hogy a Németországba érkező migránsoknak kellene adni a templomot, hogy alakítsák át mecsetté.

Igen. Jól Hallják, s ez sajnos nem vics, (...) templomokat szeretne a muszlimoknak ajándékozni, hiszen - mint mondja - évek múlva ők már úgy is többségben lesznek, miért ne imádkozhatnának mecsetté alakított templomban. A plébános egyébként elképesztő ötletét azzal indokolja, hogy *mi európai keresztyének ugyanazt az istent¹³ imádjuk, mint a muszlimok. Ezért egyáltalán nem ördögtől való az ötlet.*¹⁴

Mindez testvéreim, ha igaz akkor látván kell látnunk, hogy a Sátán a maga hazugságaival és mesterkedéseivel a lelkünket öli meg. Defibrillálja már végre szívünket az Úr figyelmeztetése!

¹¹ **Benyomásszerveződés; naiv automatikus nézetrendszerkialakítás; személyészlelés.**

Asch a *Gestalt* irányzatot képviselte, és úgy gondolta, hogy annak irányelvei a személyészlelésre is alkalmazhatók, vagyis az egyénről úgy alakulhat ki viszonylag egységes benyomás, ha az információk egymás jelentését is befolyásolják. Ha sok információval rendelkezünk, akkor azok nem egyforma jelentőséggel fognak a végső benyomásban szerepelni. Feltételezte, hogy a kapott információk, tulajdonságok dinamikusan szerveződnek, jelentésmódosulás jön létre köztük: egy-egy *központi tulajdonság* kiemelkedik, nagyobb súllyal esik latba, míg a többi *periférikus jellemzővé* válik. (**Kelley** bemutatta, hogy a centrális-periférikus elrendeződés a valóságban, élő emberek esetében is működik, és formálja a róla való benyomást.) **Asch** szerint az elsőnek beérkezett információ megszab egy irányt és az ezt követő tulajdonságok és információk ennek az iránynak megfelelően rendeződnek a későbbiek folyamán, a jelenséget *jelentésszimuláció*nak nevezte el. Az *implikált (burkolt) személyiségelmélet* szerint (**Bruner** és **Tagiuri**) a különböző feltételezések *naiv nézetrendszereket* alakítanak ki arról, hogy hogyan kapcsolódnak egymással a különböző személyiségvonások, maga a folyamat spontán és automatikus módon zajlik le.

Személyészlelés közben az emberek értékelési konzisztenciára törekednek, ezt holdudvar hatásnak nevezzük (...). <http://www.sulinet.hu/tovabbtan/felveteli/2001/19het/pszicho/pszicho19.html>

¹² Jel 2:1; 8; 12; 18; 3: 1; 7; 14.

¹³ Szándékosan írtam kisbetűvel.

¹⁴ INFORMÁTOR / 2018.02.09. <https://www.echotv.hu/adasok/2018/02/09/informator/4472>

- „(...) Ne féljetez azoktól, akik a testet ölik meg, a lelket pedig meg nem ölhetik; hanem attól féljetez inkább, aki mind a lelket, mind a testet elvesztheti a gyehennában!” Máté 10:28

A plébános szomorú tapasztalatába és hite vesztett kijelentésében mindössze három betű a hiba, az a bizonyos N E M tagadó szó. Ha tehát ezt, a kettős tagadással együtt, kivesszük az állítólagos nyilatkozatából és a jó helyre tesszük azokat a mondaton belül, akkor a következőt kapjuk:

- *„Mi európai keresztyének egyáltalán nem ugyanazt az istent imádjuk, mint a muszlimok, ezért (mindenképpen) ördögtől való ötlet az, hogy templomainkat a muszlimoknak ajándékozzuk!”*

Vegyük nagyon komolyan! A Messiás Jézus Istene semmiképpen nem lehet Muhammad Allahja! Ez kökemény törvény, ugyanis nincs semmi folytonosság Ábrahám és Izmael¹⁵ közt, ahogy Izsák és Ézsau¹⁶ közt sincsen! Miért nincs? Csak azért mert meg van írva:

- „Én vagyok az Ábrahám Istene, és az Izsák Istene, és a Jákób Istene (...)!” Máté 22:32

A felsorolás itt megáll és nem tartalmazza sem Izmael, sem pedig az Ézsau nevét. Ahhoz hasonló ez, ahogyan Szentlélek nem írta bele a Jézus nemzetségtáblázatába Káin és a sok más hozzá hasonló testvérgyilkos nevét, noha Káin is az Ádám magva volt, aki viszont az Istené volt és az övé is maradt.¹⁷ Isten Krisztusban félretette az útból a genetikai és a vérszerinti folytonosságot, sőt az Úr keresztségében kárhoztatta is azt! Mit is mondott Simon Péternek?

- „Boldog vagy Simon, Jónának fia, mert nem test és vér jelentette ezt meg neked, hanem az én mennyei Atyám!” Máté 16:17

Isten továbbá azt akarja, hogy az egyetlen szent váltság vérén szerzett népe az egyetlen egy Messiás Jézus nevében, Lélekben igaságban imádják Istent!¹⁸ Nincs tehát többé sem test, sem vér, semmilyen Ádámtól, Ábrahámtól, Izsáktól, vagy Jákóbtól való genetika! A mi Istenünk és Atyánk tehát ezen az úton többé soha nem jár, ami a kinyilatkoztatást illeti! Ha tehát valaki a saját testével és vérével kérkedve mégis ezen az úton jönne hozzád, bárkiről legyen is szó, tudd, hogy semmiképpen nem lehet az Úr Jézus, sem Szentlélekisten, sem pedig a mennyei Atya!

A Messiás Jézus csak egyetlen családod ismer a magáénak:

- „Kicsoda az én anyám; és kik az én testvéreim? És kinyújtván kezét az ő tanítványaira, monda: Íme az én anyám és az én testvéreim! Mert aki cselekszi az én mennyei Atyám akarátát, az nekem fitestvérem, nőtestvérem és anyám (Máté 12:48-50). Az pedig az Atyának akarata, aki elküldött engem, hogy amit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Az pedig annak az akarata, aki

¹⁵ Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt; egyik a szolgától, és a másik a szabadostól. De a szolgától való test szerint született; a szabadostól való pedig az ígéret által. Ezek mást példáznak: mert azok [az] [asszonyok] a két szövetség, az egyik a Sinai hegyről való, szolgaságra szülő, ez Hágár, mert Hágár a Sinai hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál. De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja (...)! Gal 4:22-26

¹⁶ Nemcsak pedig, hanem Rebeka is, ki egytől fogant méhében, Izsáktól a mi atyánktól: Mert mikor még meg sem születtek, sem semmi jót vagy gonoszt nem cselekedtek, hogy az Istennek kiválasztás szerint való végzése megmaradjon, nem cselekedetekből, hanem az elhívótól, megmondattatott neki, hogy: A nagyobbik szolgál a kisebbiknek. Miképpen meg van írva: Jákóbot szerettem, Ézsaut pedig gyűlöltem. Róm 9:10-13

¹⁷ Lk 3: 23-38; Mt 1: 1-17

¹⁸ De eljő az óra, és az most vagy, amikor az igazi imádók lélekben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóit. Ján 4:23

elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt az utolsó napon” (Ján 6:39-40).

Jézus Krisztus csak egyetlenegy folytonosságot vállalt fel és pecsételt meg vérével és feltámasztatásával, az Ábrahám hitéből való gyermekek közvetlenül Istentől való születését, amiről János ezt írta le nekünk:

- „Az igazi világosság eljött volt [már] a világba, amely megvilágosít minden embert. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadák be őt. Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek; Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.” Ján 1:9-13

Kiről beszél itt János által a Szentlélek? A be nem fogadott, sőt a keresztfá halálával is elutasított Messiásról. Mi volt az ellene szóló vádirat? Az, hogy ember létére Istennel tette egyenlővé magát, azaz Messiássá tette magát és egyben Izrael reménységét betöltő örök királlyá is. Mi tehát a keresztről? Az ember, aki Isten, vagy megfordítva, az Isten, - aki Ádám genetikáját felfüggesztve - emberré lett! Vegyük tehát át még egyszer!

Jézus nem azt jelenti, hogy egy Istentől különböző valósággal van dolgunk, nem a földi, vagy mennyei valóságok egyikével, hanem magával az élő Istennel, azzal a teremttel, Aki ugyanakkor (a téridőnek abban a metszetében és halmazvilágában) teremtmény is. Jézus maga Isten, Aki testben jelenik meg a teremtményi világban (Joó Sándor 2002, 22).

Mivel tehát az örök isteni Ige testté lett Jézusban, azért lehetséges az is, hogy Jézus mibennünk is testté és vérré váljék, mibennünk is megtestesüljön, általunk is kiabrázolt és megélt valóság legyen (...), hogy Jézus most kijöjjön velünk és bennünk a gyakorlati életbe (...).¹⁹ Muhammad Allahjának ez maga a legfőbb blaszfémia, amiért azonnali halál jár. Ezért nem lehet semmiképpen a Messiás Jézus Istene és Atyja a Muhammad Allahja! Különben is, ha Allah a Messiás Jézus Atyja és Istene volna, akkor az imádói és követői nem akarnának²⁰ állig felfegyverkezett dzsiháddá alakulni csak azért, hogy letöröljék a föld színéről keresztyén testvéreiket!

Kálvin a Messiás Jézus tökéletes isteni és tökéletes emberi kettős, egymással összeelegyíthetetlen és egymástól elválaszthatatlan természetének (paradoxonját) titkát az igaz hit fő pontjának nevezi (Kálvin J. 1941, 221), mely egyben a hit nagy háborújának azon hídfőállásos frontszakasza is, amit Sátán szüntelenül tűzérségi támadása alatt tart, hogy ne lehessen rajta keresztül átkelni a különben áthatolhatatlan „folyón”. Isten éppen a Messiás Jézus, valóságos ember és valóságos Isten hídján hozza be a mi bukott emberi létünkbe a megváltó isteni erőt és értelmet (Vö.: Joó Sándor 2002, 22) a váltságot és az örök üdvösséget. Amikor azt látta a Sátán, az orcátlanságnak ez a fenevadja, hogy kudarcot vallott azzal, hogy Jézust megölve meg nem történtté tegye a testet öltést, vagy azzal, hogy a Messiást emberi természetétől fossa meg, „eltúrta (...), „hogy Krisztust igazi embernek és Dávid fiának ismerjék el (...).”²¹ Ennyivel viszont nem érte be, hiszen húsvét és pünkösd minden addigi hazugságát és fondorlatát megsemmisítette, így a Messiás tökéletes isteni és tőle elválaszthatatlan tökéletes emberi természete ellen indított hadjáratot immár mindazokkal

¹⁹ Joó Sándor: Hiszek...az apostoli hitvallás Dr. Jó Sándor igehirdetései 1959-60. Budapest 2002. o. 22.

²⁰ A mi atyánk Ábrahám! Monda nekik Jézus: Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek. Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, aki az igazságot beszéltem nektek, amelyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte. Ján 8:39-40.

²¹ Kálvin János, Evangéliumi Harmonia III. kommentár, Syilveszter Irodalmi és Nyomdai Intézet Rt. Budapest 1941. o. 220.

együtt, akik tökéletesen megelégedtek azzal, hogy Jézus a Názáreti a Mária fia és az ács József fia, a zsidók prófétája. Meghalt de a tanítványai „elferdítő hazugságai” ellenére, bizony nem támadt fel a halálból, így üdvözítő váltságot sem szerzett. Rettegni azért mégis kell tőle, mert egy napon valamiképpen mégis ő fogja megítélni a világot.

A test és vér ilyen és ehhez hasonló vallástalanító és mítosztalanító racionalításával a Sátán hatalmat vett és kivetköztette Jézus Krisztust az ő öröktől fogva való „istenségéből”, mintha egyike lett volna Ádám közönséges korcsainak. Halála, szerinte, a balekok közönséges halála volt, nem több; nem szerzett tehát váltságot, a világ nincs megváltva, minden nyögésünk és új lélegzetvételünk tehát teljesen reménytelen! Ily módon azonban megsemmisült a jövőendő örök életbe való reménykedés és a lelki igazság²² is. Ez az immár közel 1396 éve²³ életerőre kelt alulról és nem felülről²⁴ való farizeusi kovász²⁵ fertelmes tévtanként megszüntette a Messiás Jézus botrányát, a kereszt botrányát²⁶, ami nemcsak az Isten evangéliuma és igazsága²⁷, de minden üdvözülőnek az Isten egyetlen ereje is az üdvösségre.²⁸ Sőt ez az elvetett konkoly a mag az emberiség nagy Új-Babilonjának hatalmas fájává terebélyesedett²⁹, melynek gyökerei és ágai igen csak fojtogatnak. Vajon érzed e a megnőtt konkoly jelenlétében, hogy közel az aratás?³⁰

Kálvin szerint e sátáni tűz³¹-ostrom stratégiája bináris. A Messiás Jézusnak vagy emberi, vagy isteni természetét forgatja ki. Vagy azt akarja elérni, hogy teljes hatalma ne legyen a mi megtartásunkra, vagy mi ne közelítsünk ő hozzá bizalmasan. Mert ha Ő csak ember volna, akkor sem dicsekedni nem lehetne őbenne, sem az üdvösséget nem lehetne tőle remélni. Másfelől, ha Ő csupán és kizárólagosan valamiféle isteni lény volna, akkor mi gyarló embervoltunkban maradnánk örökre távol úgy a megváltástól, mint az örök üdvösségtől, ahogy az Ő bennünket vonzó személyétől is.

Isten öröktől fogva való egyszülött Fia azonban a Messiás Jézusban testet öltött, és e testi gyöngeséggel mindenben hozzánk hasonlóvá tette magát, - kivéve a bűnt, - hogy mi így ismerve Őt, felbátorodjunk és habozás nélkül azonnal őhozzá járuljunk, meneküljünk (Kálvin J. 1941, 221)!

²² Kálvin János, Evangéliumi Harmonia III. kommentár, Syilveszter Irodalmi és Nyomdai Intézet Rt. Budapest 1941. o. 221.

²³ http://www.rubicon.hu/magyar/oldalak/622_julius_16_mohamed_futasa_az_iszlam_idoszamitas_kezdetek/

²⁴ Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jő, hanem földi, testi és ördögi. Mert ahol irigység és civakodás [van], ott háborúság és minden gonosz cselekedet is [van]. A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelmes, irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes, nem kételkedő és nem képmutató. Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességesen munkálkodnak. Jak 3:15-18

²⁵ Hogyan nem értitek, hogy nem kenyérről mondtam nektek, hogy őrizzetek a farizeusok és szadduceusok kovászatától! Ekkor értették meg, hogy nem arról szóltam, hogy a kenyér kovászatától, hanem hogy a farizeusok és szadduceusok tudományától őrizzetek. Máté 16:11-12

²⁶ Mi pedig Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botrányozást, a görögöknek pedig bolondságot; Ámde maguknak a hivatalosoknak, úgy zsidóknak, mint görögöknek Krisztust, Istennek hatalmát és Istennek bölcsességét. 1Kor 1:23-24.

²⁷ Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él. Mert nyilván van az Istennek haragja mennyből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, kik az igazságot hamissággal feltartóztatják. Róm 1:16-18

²⁸ Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. 1Kor 1:18

²⁹ Dániel 4: 1-23

³⁰ Máté 13:36-40

³¹ Mindezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonoszok minden tüzes nyilát megolthatják (...). Ef 6, 16.

Bárhogy történjen is a Sátán napjainkban indított minden idők leghatalmasabb offenzívájával azt akarja, hogy a Messiás Jézust, a mi Krisztus Urunkat lelőkjék trónjáról, ledöntsék az Atya Isten dicsőséges jobbjáról és kitépjék Őt a szívünkéből. Hogy értheted ezt meg? Úgy, hogyha végig gondolod, hogy mit élnél át, ha valaki arra kényszerítene téged, hogy tagadd meg és tépd ki a szívedből édesanyádat, édesapádat, húgodat vagy bátyádat, feleségedet, vagy gyermekedet, akit a legjobban szeretsz.

Krisztus Urunk viszont azt akarja, hogy minden gyalázatos fenyegetés ellenére, sőt ezek láttán még inkább felbátorodva hitvallásos és élő hitünket bátran valljuk meg Őt!³² Ne ingadozzunk és ne rettegjünk, mikor szinte állandóan csak azt látjuk, hogy iszonyú félelem és tébolykeltés van a Földön, hogy az antikrisztusi erők arra kaptak parancsot, hogy a Jézus Krisztus kijelentette Isten sérthetetlenül szent határozatát és igazságát elemésszék az Ő benne bízó népével együtt (Kálvin J. 1941, 223). Jézus ekkor szól szelíden a szívünkhöz és ezt mondja:

- „Bármennyire őriöngjenek is az emberek, mégis eredménytelen lesz minden igyekezetük, mely Krisztus (a Messiás) országának megdöntésére irányul (...).

Valahányszor tehát erőszakosan támadják ezt az országot, jusson mindannyiszor eszünkbe ez a mennyei kijelentés. Mert bizony azért volt letéve ez az ígélet Krisztus kezébe, hogy a maga hasznára fordítsa ezt minden egyes hívő. Isten pedig nem állhatatlan és nem csalfa, hogy visszavonja, amit egyszer a tulajdon szájával kijelentett”³³, tudni illik, hogy Messiás Urunk, Jézus lábai alatt hevernek az Isten és az Ő felkentje ellen fellázadt összes ellenségei,³⁴ minden királysága ellen törő királyt az Ő jobbjára felől eljövő haragja ront meg (Vö.: Kálvin J. 1941, 223).³⁵

A végső győzelem napjáig viszont azt tartjuk szem előtt, hogy ez a mai világ csak azt hiszi el az evangéliumból, a hitünkéből, amit lát is belőle. Jézus ma is kész arra, hogy láttassa magát, csak legyünk mi is készen arra, hogy befogadjuk őt (Joó Sándor 2002, 22)! Bárcsak felragyogna bennünk Krisztus, valahányszor csak megvalljuk, hogy „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia!” Ámen.

³² Felállottak a földnek királyai, és a fejedelmek egybegyűltek az Úr ellen és az ő Krisztusa ellen. Mert bizony egybegyűltek a te szent Fiad, a Jézus ellen, akit felkentél (...), hogy véghezvigyék, amikről a te kezéd és a te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek. Most azért, Urunk, tekints az ő fenyegetéseikre: és adjad a te szolgálóidnak, hogy teljes bátorsággal szólják a te beszédedet. A te kezedet kinyújtván gyógyításra; és hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által. Apcs 4:26-30.

³³ Kálvin János, Evangéliumi Harmonia III. kommentár, Syilveszter Irodalmi és Nyomdai Intézet Rt. Budapest 1941. o. 223.

³⁴ Dávidé; zsoltár.; Monda az Úr az én uramnak: Ül az én jobbomon, amíg ellenségeidet zsámolyul vetem a te lábaid alá. Zsolt 110: 1

³⁵ Az Úr a te jobbod felől; megrontja az ő haragja napján a királyokat Zsolt 110: 5